

ШЛЯХИ РЕФОРМУВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Сотник І.М., Штефко О.М.

Одним з головних чинників економічного зростання держави є і залишатиметься в майбутньому людина, з її здатністю до висококваліфікованої творчої праці. Стратегічним завданням подальшого розвитку української економіки є покращення ефективності використання людських ресурсів. Індикатором підвищення ролі людського фактору виступає ринок праці.

В Україні, при переході до ринкової економіки проблеми функціонування ринку праці набувають статусу першочергових. Головна мета полягає в комплексному вивченні питань, пов'язаних з особливостями формування ринку праці в державі, дослідженню причин, що перешкоджають його розвитку, розробці основних напрямків його формування та механізмів регулювання.

Формування ринку праці за останні роки проходить в умовах різкого зростання пропозиції робочої сили і майже адекватного скорочення попиту на неї. Безробіття в Україні має стійкий характер і свої особливості: перевищення рівня безробіття над офіційними даними – приховане безробіття; більшість контингенту як прихованих, так і відкритих безробітних займається додатковою трудовою діяльністю.

Така ситуація свідчить про загострення економічних суперечностей і необхідності посилення дії інструментів регулювання ринку праці.

Регулювання ринку праці досягає найвищого ефекту, якщо:

- політика зайнятості є невід'ємною частиною функціонування суспільного господарства;
- заходи державної політики зайнятості здійснюються не тільки службами зайнятості, а й передбачають активність галузевих міністерств та організацій різних форм власності;
- в сферу політики зайнятості включені найсуттєвіші аспекти стимулювання попиту на робочу силу, а також регулювання заробітної плати, посилення трудової мотивації.

Враховуючи дуже гостру проблему стосовно формування ринку праці в Україні досягнення вагомих результатів можливе за допомогою впливу важелів активної економічної політики держави.